

XLV.

Forslag til Lov

om

Disciplin i Handelsffibe og om Søfolks Forseelser, Forbrydelser samt Forhøring m. v.

— Som vedtaget ved 3die Behandling i Rigsdagens Landsting den 14de Januar 1865. —

I.

Om Disciplin i Handelsffibe.

§ 1.

Mandskabet skal vise Skipperen og øvrige Foresatte sømmelig Ærbødighed, modtage deres Befalinger med Opmærksomhed og ved bestedne Svar tilkjendegive, at Befalingerne ere forstaaede. Det skal udføre Alt, hvad der paahydes for Skib og Ladning — iland og ombord, i Havaritilfælde og udenfor samme — og overhovedet uvægerlig adlyde, hvad der af Skipperen befales med Hensyn til Skibets Tjeneste og Ordenen ombord.

Samme Lydighed skyldes ikke blot den, som i Skipperens Fraværelse eller Sygdom i Et og Alt indtræder i dennes Sted, men ogsaa den, hvem et særligt Hverv eller en særskilt Commando er overdraget, indenfor Grænserne af den ham derved tillagte Myndighed. Denne Pligt paahviler ogsaa de underordnede Befalingsmænd i deres Forhold til de dem Overordnede og navnlig til selve Skipperen.

§ 2.

Paa den anden Side skal Skipperen og øvrige Befalende behandle de dem Underordnede paa en sømmelig Maade og efter Evne sørge for deres Vel. Navnlig maa legemlig Nødværdselse ikke anvendes uden i de i §§ 3 og 6 ommeldte Tilfælde.

§ 3.

For at skaffe sig øieblikkelig Lydighed er Skipperen eller hvem der ellers har at befale, i fornødent Fald berettiget til at anvende Magt og Tvang.

I Nødstilfælde, navnlig naar Skibet er stebt i Fare, eller der viser sig Mytteri eller voldsom Opsætsighed blandt Mandskabet, er det endog tilladt at anvende ethvert til Ordens og Lydigheds Tilveiebringelse nødvendigt Middel, og er Enhver af Skibsfolkene forpligtet til, endog uden Opfordring, at lyde den, som fører Commandoen, Vistand ved saadan Leilighed.

For den Skade, som de Gjenstridige derved maatte lide, skal intet Ansvar kunne gjøres gjældende, forsaavidt det befindes, at den anvendte Magt, Tvang eller andre Midler ikke have været haardere eller af anden Velskaffenhed, end Omstændighederne retfærdiggjorde.

§ 4.

Skibsfolk, som, efterat være paamønstrede, nægte at gaae ombord, unblade at indfinde sig til bestemt Tid, eller egenmægtig forlade Skibet, kunne paa Skipperens Forlangende og paa hans Ansvar ved Politivirighedens Hjælp tvinges til at opfylde deres Forpligtelse.

Gjør Noget af Skibsfolkene sig skyldig i saadant Forhold i en fremmed Havn, hvor der findes en dansk Consul, skal denne være Skipperen behjælpelig til, at den Paagjældende ved